

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113011224
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Trnková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4113011224.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Trnkovou v trestnej veci proti I. N., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, 2 písm. a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 3.2.2015 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

I. N. J. T. V. G., narodený X.X.XXXX Ž., okres Zlaté Moravce, trvale bytom Žitavany, Lužná ulica číslo 606/6, okres Zlaté Moravce, dôchodca, v čase skutku zamestnaný v spoločnosti HASS, s.r.o., so sídlom Priemyselná ulica číslo 3096, Zlaté Moravce,

je vinný, že:

dňa 10.9.2010 o 10.30 hodine v obci Sľažany, okres Zlaté Moravce, na stavbe „Rekreačná agrofarma Sľažany II, objekt SO-03 hospodársky objekt“, ako zamestnanec spoločnosti HASS, s.r.o., so sídlom Priemyselná ulica číslo 3096, Zlaté Moravce, obsluhujúci autožeriav Praga, AD-080, evidenčné číslo: F. XXX Z., porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 12 ods. 2 písm. a/, c bod 2 zákona číslo 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení neskorších predpisov, nedodržaním zásady bezpečnej práce a zásady bezpečného správania na pracovisku a určeného pracovného postupu, s ktorými bol preukázateľne oboznámený a vyplývajúcu mu článku 68 a 72 Slovenskej technickej normy číslo 27 0143 : 1968, tým že ako žeriavnik pri skladaní bremena pomocou autožeriava manipuloval s uviazaným bremenom napriek tomu, že bremenu bránila prekážka v podobe vyčnievajúcej betónovej ocele (roxorov) zvisle do výšky jedného metra a rovnako aj vodorovne do výšky jedného metra, neriadil pokynmi viazačov bremien L. Q. Z. N. Š., pretože bremeno skladal bez ich doprodu, pričom nemal náležitý výhľad na miesto, kde sa malo bremeno a to drevené nosníky DOKA H 20 o dĺžke 3,3 metra, ktoré boli uviazané dvomi textilnými viazacími prostriedkami s dvomi roxorovými tyčami, následkom čoho sa predmetné bremeno zachytilo do betónovej ocele a pri vyrovnávaní

- 2 -

1T/102/2013 - 290

bremena, v dôsledku nesprávneho postupu obvineného, toto spadlo na zem, pričom jeden drevený nosník zasiahol tam pracujúceho Z. N. do hlavy, ktorý nemal v tom čase na hlave ochrannú prilbu a tak utrpel zranenia a to pomliaždenie mozgu so zakrvácaním spánkového laloka mozgu vpravo s krvnou zrazeninou pod mozgovým obalom v spánkovej oblasti vľavo, zlomeninu bázy lebky vľavo, trieštivú zlomeninu spánkovej kosti vľavo, zhoršenie sluchu vľavo, odlomenie čeľuste vpravo vedľa stredu, krvnú podliatinu hlavy v oblasti spánkovej, temennej a v oblasti záhlavia a prechodné čiastočné ochrnutie ľavého tvárového nervu, následkom ktorých sa liečil a bol práceneschopný od 10.9.2010 do 28.2.2011,

t e d a:

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

t ý m s p á c h a l:

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.),

z a t o m u s ú d u k l a d á:

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, n/ Tr. zák., nezistiac žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr. zák. mu súd výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu súd ukladá trest zákazu činnosti vykonávať obsluhu žeriavov každého druhu v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavných pojednaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného Z. N., výsluchom znalca z odboru strojárstvo, odvetvia dopravné stroje a zariadenie C. R., výsluchom svedkov J. Y. Z. V.. J. W., prečítaním výpovedí svedkov Ľ. Q., M. H., N. Š., V. N. R. Z. V.. M. D., prečítaním znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie I.. Š. Y. a prečítaním celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

- 3 -

1T/102/2013 - 291

výsluchom obžalovaného, poškodeného Z. N., výsluchom znalca z odboru strojárstvo, odvetvia dopravné stroje a zariadenie C. R., výsluchom svedkov J. Y. Z. V.. J. W.,

Obžalovaný I. N. na hlavnom pojednaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. K veci sa na hlavnom pojednaní nevyjadril, využil svoje zákonné právo nevypovedať, preto boli prečítané jeho výpovede z prípravného konania. Po prečítaní výpovede z prípravného konania uviedol, že vyšetrovateľ napísal to, čo som mu povedal. Pred vyšetrovateľom uviedol, že dňa 10.9.2010 obsluhoval autožeriav značky Praga a jeho kabíne bol sám. Sedel s očami asi dva metre nad úrovňou terénu a od tej steny z ktorej vyčnievali roksory bol vzdialený asi štyri až päť metrov. Z kabíny videl protifaľhú priečku v tej jame nie celú, ale len do výšky dvoch tretín. Boli tam dvaja viazači bremien a to Š. Z. Q., ktorí zapínali tie dielce a dole v jame videl jedného pracovníka. Videl ho do pásu, bol to mladý chlapec, blondiak. Iné osoby tam nevidel. Zložil dve palety a keď išiel dávať dole do jamy tretiu paletu, tak to bremeno bolo trochu zatočené, preto vyšiel z kabíny a hovoril tomu chlapcovi čo bol dole v jame, aby zobral dlhšiu latu a aby to bremeno trochu skrútil, aby ho nezachytil o tie roksory. Potom išiel naspäť do kabíny a čakal pokiaľ ho znovu uvidí. Chlapec bremeno pootočil a potom ho videl stáť ďalej od toho bremena asi päť metrov. Začal spúšťať bremeno dole, avšak sa zachytilo o vyčnievajúce roksory, čo bolo ešte nad úrovňou terénu. Na to ho pridvihol a znovu dával dole do jamy, ale vtedy spadlo bremeno do jamy. Bolo počuť veľký hrkot a buchol to dole. Vystúpil z kabíny, do jamy nevidel. Potom volali záchranku a prišli aj policajti. Viazači bremien, ktorí zapli to bremeno, ktoré spadlo do jamy, zostali po zapnutí bremena asi štyri metre od neho, na pravej strane a keď zatočil týchto dvoch viazačov nevidel, lebo sledoval to zavesené bremeno. Vo firme Hass robil asi pätnásť rokov a každý rok bol zaškolený na svoju činnosť.

Poškodený Z. N. na hlavnom pojednaní uviedol, že dňa 10.9.2010 okolo 11.00 hodiny bol s kamarátom J. Y. vo výkopovej jame, kde sa skladal materiál. Materiál skladal dolu do jamy obžalovaný žeriavom. Náklad sa o niečo zachytil, o nejaké železo a viac si už nepamätá, prebral sa až na druhý deň v

nemocnici. Ich úlohou s J. bolo odpájať bremená, ktoré prišli dolu do jamy, ktoré tam skladal žeriavnik. Jama bola hlboká asi päť metrov, mala betónové a hladké steny. Zo stien nič nevyčnievalo. So žeriavnikom komunikovali rukami, tak ako sa má. Nevie sa vyjadriť, či rešpektoval ich pokyny, na to si nepamätá. Po páde bremena si na nič už nepamätá. Počas výkonu práce mali mať oblečené montérky, obuté baganče s ocelovou špicou, mali mať na hlave prilbu, na rukách rukavice a na očiach okuliare. Mal v tento deň oblečené montérky, mal aj obuté baganče. Prilbu nemal, lebo ju zabudol v aute. Nemal ani rukavice, lebo neboli potrebné. Bremeno spadlo preto, lebo gurtne sa povolili alebo zachytili a žeriavnik ho chcel zdvihnúť. Nevie, prečo chcel bremeno zdvihnúť. Nepamätá si na to, ako bremeno padlo na neho. Dňa 10.9.2010 nastúpil do práce ráno o 07.00 hodine. Predtým ako začali robiť túto prácu, robili aj niečo iné. Nepamätá si presne čas, kedy sa toto stalo, lebo na hodinky v práci nepozera. V čase, keď sa mu stal úraz, mal viazačský preukaz a má ho aj teraz. Dolu nezapínali bremená, vypínali ich. Bol riadne poučený a zaškolený ako viazač bremien. Viazačský preukaz mal aj J. Y.. Pracoval v inej firme ako obžalovaný. Ich majster, teda zo spoločnosti HASS, sa dohodol s ich šéfom, že čo majú na stavbe robiť. Prácu, ktorú vykonávali predtým, ako začali skladať bremená, vykonávali tak, že nebolo potrebné pri nej

- 4 -

1T/102/2013 - 292

používať prilbu. Nevie vysvetliť, prečo si pred vstupom do výkopovej jamy nešiel pre prilbu do auta. Znalec z odboru strojárstvo, odvetvie dopravné stroje a zariadenie C. R., na hlavnom pojednávaní uviedol, že podľa podkladov, ktoré dostal k vypracovaniu znaleckého posudku, na stavbe mali byť prítomní ako viazači bremien pán Š. a pán Q.. O tom, že aj poškodený Z. N. bol viazačom bremien sa dozvedel až momentálne z jeho výpovede. Napriek tejto novej skutočnosti, ktorú sa teraz dozvedel, táto nemá vplyv na závery jeho znaleckého posudku, iba bude dokresľovať niektoré skutočnosti, ktoré uvedie. Svoj znalecký posudok vypracoval na základe požiadania vyšetrovateľa OKP Nitra C.. K. s dátumom vyžiadania 19.5.2011. Menovaný vyšetrovateľ mu položil otázky uvedené v znaleckom posudku, na ktoré odpovedal v závere posudku. Technický stav autožeriava nebol príčinou vzniku pracovného úrazu. Základné bezpečnostné predpisy na prevádzku a obsluhu autožeriava neboli porušené, pretože obžalovaný I. N. mal platné osvedčenie a preukaz na obsluhu autožeriava. Zistil, že pracovníci Q. Z. Š. nemali v čase vzniku tohto úrazu platný preukaz pre viazanie bremien, teda nemali preukaz viazača bremien. Mali nejaký preukaz, ale nebol to preukaz viazača bremien. Nie je jednoznačné, že boli viazači bremien. Konanie poškodeného Z. N. bolo v rozpore s platnými bezpečnostnými predpismi. Tu sa odvoláva na platnú Slovenskú technickú normu 270143, kde sa uvádza, že je zakázané prechádzať sa alebo zdržiavať sa pod zaveseným bremenom alebo v jeho nebezpečnej blízkosti. Ďalej sa odvoláva na zákon číslo 124/2006 Z. z., kde sa uvádza, že zamestnanec alebo v tomto prípade viazač bremien je povinný používať určeným spôsobom primerané osobné ochranné prostriedky, v tomto prípade ochranná prilba. K zošmyknutiu dvíhaného bremena došlo preto, že tu boli porušené povinnosti žeriavnika tým, že žeriavnik pokračoval v zdvíhaní aj po zachytení bremena do betónovej ocele (roxoru) a potom zvolil nebezpečný postup na vyrovnanie bremena tým, že dal pokyn na nedovolenú manipuláciu so zaveseným bremenom neznámemu pracovníkovi druhej firmy. Pokiaľ žeriavnik dáva pokyn druhej osobe môže to byť len viazač bremien, u ktorého má povinnosť preveriť oprávnenosť na viazanie a manipuláciu s bremenom. Zavesené bremeno sa uvoľnilo a následne spadlo z dôvodu nesprávnej manipulácie autožeriavnika. V náleze znaleckého posudku vyjadril svoj názor k tomu, že celý systém na tejto stavbe bol zlý, lebo tam pracovalo viacero firiem na jednom stavenisku. Aj zákony a aj hlavné nariadenie predpisujú postup koordinácie prác na takom stavenisku, kde stavbu vykonáva viacero firiem. Tam bol porušený základný predpis, nakoľko stavebník, teda investor neurčil jedného alebo viacerých koordinátorov bezpečnosti, ktorí dozerajú nad postupom stavebných prác. Aj v prípade, že je menovaný jeden alebo viac koordinátorov, vždy osoba činná v prevádzke, zodpovedá za svoje konanie. Či už je to viazač bremien, murár alebo iný pracovník. Koordinátorom môže byť iba autorizovaný bezpečnostný technik alebo stavebný inžinier. Tu nevyhnutne je potrebné vyššie odborné vzdelanie. Táto časť vyjadrenia v náleze nemení závery znaleckého posudku. Ak aj poškodený Z. N. bol viazačom bremien, o čom doposiaľ nevedel a jeho preukaz nevidel, tak si musel byť vedomý, čo robí. Potom dobre vedel, že nemá čo hľadať v blízkosti zaveseného bremena a je povinný používať ochranné osobné prostriedky. Táto skutočnosť nič nemení ani na záveroch znaleckého posudku vo vzťahu k porušeniu povinností obžalovaného ako autožeriavnika. Za hmotnosť zaveseného bremena do zaviazania je zodpovedný viazač bremien a za následnú prepravu zodpovedá viazač bremien aj autožeriavnik. Najhoršie je to vtedy, ak viazač bremien je pre autožeriavnika cudzí človek. V tom prípade je povinnosťou autožeriavnika presvedčiť sa, či osoba, ktorá mu viaže bremená, má viazačský preukaz a je odborne na to spôsobilá. Ak

- 5 -

1T/102/2013 - 293

sa nepresvedčí o tom, zodpovedá za všetko autožeriavnik. Žeriavnik bez pokynu viazača nemôže manipulovať s bremenom, môže tak urobiť len v prípade nebezpečenstva. V tomto prípade boli viacerí viazači bremien, ale len jeden z nich mohol dávať pokyn autožeriavnikovi. Mal to byť ten, ktorého autožeriavnik videl. V znaleckom posudku uviedol, že k uvoľneniu bremena došlo nesprávnou manipuláciou autožeriavom. K tomuto záveru dospel na základe materiálu, ktorý mu predložil vyšetrovateľ a výpovedí, ktoré tam boli, z ktorých vyplynulo, že bremeno sa zachytilo o roxor a následne s ním žeriavnik manipuloval až spadlo. Za celý pohyb výložníka žeriava a kladnice zodpovedá len žeriavnik. V danom prípade nešlo o jamu, išlo o suterén budúcej budovy. Tak, ako sa uvádzalo v ich výpovediach, hurtňa sa zachytila o vyčnievajúci roxor, následne žeriavnik manipuloval s výložníkom, pričom dokonca požiadal nejakú osobu, aby bremeno upravila, čo je úplne v rozpore s predpismi. Následne došlo k uvoľneniu tohto bremena, v ktorom boli hranoly, bremeno sa rozpadlo a nekontrolovateľne hranoly padli do priestoru, kde sa nachádzali ľudia. Zo strany žeriavníka došlo k porušeniu Slovenskej technickej normy 270143 v časti D obsluha zdvíhacích zariadení (predpisy pre žeriavnikov), prevádzka, článok 58 a 68 a 72. Tieto tri články STN boli porušené žeriavníkom. Záver znaleckého posudku v bode 4/ vypracoval podľa STN 270144, kde sa hovorí o viazačských prostriedkoch a spôsobe viazania bremien. Prvý krok nestability bremena bolo to, že bremeno sa zachytilo, boli porušené zákony mechaniky a fyziky, čo sa nedá vyrovnáť ľudskou silou a tým došlo k vyoseniu ťažiska bremena oproti osi závesu. Žeriavnik sa snažil vyrovnáť ťažisko bremena tým, že dal pokyn inému zamestnancovi, aby mu bremeno vyrovnal. Jednoznačne žeriavnik mal bremeno pustiť na zem, nie dať pokyn manipulovať s bremenom. K zachyteniu bremena o roxor došlo z toho dôvodu, že žeriavnik robil bez pokynu viazača. Ak by ho bol viazač upozornil, že bremeno sa môže zachytiť o tento roxor, tak sa mohlo tomuto predísť. Tieto skutočnosti nadväzujú jedna na druhú. V tomto odbore má prax 45 rokov a 99 dní. Má prax od žeriavníka až po znalca. Základom je správne zavesenie bremena podľa STN 270144. Autožeriavnik porušil STN tým, že zvolil nebezpečný spôsob. Jeho chovanie bolo rizikové a tým porušil predpis a to článok 58 STN 2870143. Článok 68 porušil tým, že nemal náležitý prehľad, nakoľko viazači Q. Z. Š. bremeno priviazali, ale už ďalej s autožeriavníkom nespolupracovali. Ak by boli aj N. Z. Y. viazačmi bremien, v takom prípade autožeriavnik mal komunikovať len s jedným viazačom bremien, pretože za prepravu bremena zodpovedá aj žeriavnik a aj viazač bremien. Zistil, že Q. Z. Š. neboli viazačmi bremien, nakoľko nemali platný preukaz viazača bremien. Tým pádom neriešil oblasť viazania v znaleckom posudku, len činnosť autožeriavníka. Článok 72 tejto normy porušil žeriavnik tým, že pracoval bez pokynu viazača bremien. On nevidel osoby, ktoré boli dolu. Kam odišli Q. Z. Š., to nebolo zistené. Pred začatím manipulácie s bremenami v prípade viacerých viazačov musí byť jednoznačne určený jeden pre komunikáciu so žeriavníkom. Mal by to byť koordinátor bezpečnosti, ktorý určí viazača bremien zodpovedného za komunikáciu so žeriavníkom a v prípade zvýšeného rizika aj technologický postup v zmysle zákona číslo 124/2006 o bezpečnosti pri práci. Nie je stále jasné, ktorá z týchto štyroch osôb, Q., Š., N., Y., bola zodpovedná za komunikáciu so žeriavníkom. Sú jednoznačne stanovené a doporučené pokyny pre komunikáciu viazača bremien so žeriavníkom aj v norme STN 270143 a v novom predpise - nariadenie vlády 396 z roku 2006. Určený viazač bremien na komunikáciu s autožeriavníkom v tomto prípade po zachytení bremena do roxor mal dať žeriavníkovi pokyn stáť.

Svedok J. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 10.9.2010 okolo 11.30 hodiny, teda krátko pred obedom, skladali bremeno do suterénu stavby. Dvaja viazači zo

- 6 -

1T/102/2013 - 294

spoločnosti Hass viazali bremená a žeriavnik ich skladal dolu do suterénu. Bremeno malo dĺžku tri metre a šírku jeden meter. Bolo to viac na seba naskladaných drevených nosníkov, ktoré boli zviazané železnou páskou. Gurtňa, ktorou sa bremeno priväzuje k žeriavu, má dve ušká, ktoré sa zakvačia na hák žeriavu. Keď sa stala táto udalosť, títo dvaja viazači, ktorých mená nevie, prehodili gurtňu cez hák žeriavu, pričom ušká viseli dolu a oni popod bremeno prestrčili roxor a tak zakvačili ušká. Keď bolo bremeno takto upevnené, žeriavnik ho zdvihol do výšky a púšťal ho dolu do suterénu. Suterén tvorila betónová stena vysoká 3 metre, z ktorej trčali zvisle do výšky jedného metra roxory a rovnako aj vodorovne do výšky jedného metra roxory. Žeriavnik sa vo vzduchu snažil bremeno pustiť do suterénu, ale žeriav dostatočne nedočiahol, preto sa bremeno zachytilo asi vo výške 20 cm o vodorovné roxory. Prvé bremeno, ktoré bolo takto upevnené, sa síce zachytilo o vodorovné roxory, ale roxory sa ohli a bremeno žeriavnik zložil do suterénu. Vtedy sa nič nestalo. Druhé bremeno viazači rovnako uviazali a rovnako ho žeriavnik zložil do suterénu. Keď žeriavnik skladal tretie bremeno, ktoré bolo rovnako uviazané, tak sa tiež zachytilo o vodorovné roxory, ale tieto sa už nechceli ohnúť, preto sa bremeno

na jednej strane nadľahčilo. Bremeno, keď je uviazané na žeriav, tak zaťažuje obidve strany rovnako. Tým, že roxory sa neohli, bremeno sa na jednej strane nadľahčilo, vyletel z neho roxor, ktorým boli upevnené ušká, pričom vyletel jeden nosník, ktorý trafil kolegu do hlavy. Žeriavnik v momente keď roxor zabránil bremenu v pohybe smerom dolu do suterénu, asi nevedel viac vysunúť rameno žeriava, lebo ak by ho viac vysunul, asi by sa prevrátil. Pýtali sa ho, či sa nedá rameno viac vysunúť, ale on im povedal, že sa to nedá. Povedal, že to skúsi cez tie roxory. Keď bolo bremeno zaseknuté v roxoroch, nežiadal ich žeriavnik o jeho uvoľnenie. Keď žeriavnik skladal bremeno, vždy stáli bokom. V čase, keď žeriavnik spúšťal bremeno do suterénu, ho niekedy videli a niekedy ho nevideli. Keď ho videli, tak mu ukazovali, kadiaľ má bremeno spúšťať. Niekedy mu ukazoval sám a niekedy kolega. V ten deň skladali viac druhov bremien a medzi nimi boli napríklad aj stĺpy. Keď skladal žeriavnik bremeno, ktoré zranilo jeho kolegu, asi žeriavnikovi ukazoval kadiaľ má spúšťať bremeno do suterénu. So žeriavnikom sa nedohodli, že mu budú ukazovať pri skladaní bremena. V čase, keď žeriavnik skladal nosníky, povedal im, že ich bude spúšťať rýchlejšie, aby sa ohli roxory. Tiež im povedal, aby boli ďalej od bremena a vtedy naozaj aj stáli ďalej od bremena. Je viazačom bremien, má preukaz viazača bremien. Nevie, kedy získal preukaz viazača bremien. Každý rok im robili školenia a preukazy viazača bremien sa obnovovali. V deň, keď sa stal tento úraz 10.9.2010 mal platný preukaz viazača bremien. Sám by správne toto bremeno uviazal tak, že jednu stranu gurtne by zavesil na hák žeriava, podvliekol by gurtňu pod bremeno a potom by zahákol druhú stranu gurtne o ten hák. Nepoužil by pri uviazaní bremena roxor. Takto by malo byť správne bremeno uviazané, ak nejde o nejaké špeciálne bremeno. Keby to bolo na tých uškách zachytené, tak by sa to podľa neho nevyvlieklo a bremeno by sa nevyšmyklo. Ako viazač bremien bol pri školeniach poučený, akým spôsobom má byť bremeno uviazané a aké pokyny má dávať žeriavnikom. Nevie, či dvaja viazači bremien, ktorí hore bremená viazali, komunikovali so žeriavnikom po tom, ako prvé bremeno prechádzalo cez roxorovú prekážku. Stáli dolu v suteréne a preto sa nevie k tomuto vyjadriť. Len počuli, že zapískali a to znamenalo, že bremeno už ide hore a následne dolu. Na začiatku pracovnej doby ich parťák zadelil, ktorý kde na stavenisku budú pracovať a akú prácu budú vykonávať. Parťák bol N. R.. Parťák s nimi pracoval počas celého dňa. Žeriavnik bol z druhej firmy, ale prideliť ho pracovať k nim. Žeriavnik nedal žiadne pokyny viazačom bremien, keď prvé bremeno prechádzalo cez prekážku a to cez vodorovné roxory. Asi bol v tom, že keď prešlo prvé bremeno, že prejdú aj ďalšie dve. V deň,

- 7 -

1T/102/2013 - 295

keď došlo k tomuto úrazu, mali baganče s oceľovou špicou, rukavice a aj prilby. Zamestnávateľ nim zabezpečil tieto ochranné pomôcky. V momente, keď došlo k úrazu, nemali na hlavách prilby, lebo už to bolo krátko pred obedom. Chodievajú obedovať o 11.00 hodine.

Svedok V. J. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že má ukončené vysokoškolské vzdelanie, je stavebný inžinier a momentálne podniká v oblasti bezpečnostno - technických služieb. Vykonával školenie viazačov bremien pre firmu Hass. Je pravda, že toto školenie vykonal dňa 8.9.2010. Predkladá aj fotokópiu Národného inšpektorátu práce, na základe ktorého je oprávnený vykonávať takéto školenia. Túto fotokópiu oprávnenia je ochotný dať do spisu. Po nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu na č. I. 89-91 uviedol, že podľa tohto zápisu vykonal školenie viazačov bremien dňa 8.9.2010. Na zápise je jeho podpis aj jeho pečiatka. Rovnako na prezenčnej listine. Viazací bremien Ľ. Q. Z. N. Š. boli riadne zaškolení a aj overení zo znalosti viazača bremien. Preukaz viazača bremien po preskúšaní vydáva konkrétnym osobám on sám. Platnosť preukazu viazača bremien je 12 mesiacov. Nepamätá si už konkrétne na tieto dve osoby, pretože sa vykonáva naraz školenie 20 až 40 viazačov bremien. Vykonáva svoju činnosť na základe zmluvy s konkrétnymi stavebnými spoločnosťami. Vykonáva pre ne vstupné školenia pre nových zamestnancov, chodí po stavbách, vykonáva kontrolu, pri ktorej dáva fúkať a kontroluje, či používajú ochranné prilby a ostatné ochranné pomôcky. Nebol kontrolovať stavenisko Agrofarmy Sľažany v roku 2010. Kontroly na staveniskách robieva z vlastnej iniciatívy, prípadne keď ho o to požiadala stavebná spoločnosť. Podľa zákona číslo 124/2006 Z. z. je zamestnávateľ povinný kontrolovať svojich zamestnancov ako dodržiavajú bezpečnosť pri práci. Zamestnávateľ kontroluje aj požívanie alkoholických nápojov na pracovisku a používanie ochranných pomôcok. Každý zamestnávateľ môže mať vypracovaný vlastný organizačný poriadok, ktorý môže byť dokonca prísnejší ako zákonník práce, ale s týmto poriadkom musia byť oboznámení všetci zamestnanci zamestnávateľa. Oboznámenie sa s organizačným poriadkom musia zamestnanci podpísať a musí byť verejne prístupný pre zamestnancov. Súd na základe vykonaného dokazovania, mal preukázané, že sa skutok stal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Vo svojej výpovedi z prípravného konania priznal, že tretie bremeno (palety), ktoré spadlo do jamy, bolo trochu zatočené, preto vyšiel z kabíny a hovoril chlapcovi čo bol

dole v jame, aby zobral dlhšiu latu a aby to bremeno trošku skrútil, aby ho nezachytil o tie roksory. Poškodený si vzhľadom na úraz, ktorý utrpel, si pamätal, že materiál, ktorý obžalovaný skladal dolu do jamy žeriavom, sa o niečo zachytil, o nejaké železo a prebral sa až na druhý deň v nemocnici. Priznal, že v čase úrazu nemal na hlave ochrannú prilbu. Z výpovede svedka J. Y. mal súd preukázané, že v čase tohto pracovného úrazu dvaja viazači zo spoločnosti Hass viazali bremená a žeriavnik ich skladal dolu do suterénu. Bremeno malo dĺžku tri metre a šírku jeden meter. Bolo to viac na seba naskladaných drevených nosníkov, ktoré boli zviazané železnou páskou. Keď bolo bremeno upevnené, žeriavnik ho zdvihol do výšky a púšťal ho dolu do suterénu. Suterén tvorila betónová stena vysoká 3 metre, z ktorej trčali zvisle do výšky jedného metra roxory a rovnako aj vodorovne do výšky jedného metra roxory. Žeriavnik sa vo vzduchu snažil bremeno pustiť do suterénu, ale žeriav dostatočne nedočiahol, preto sa bremeno zachytilo asi vo výške 20 cm o vodorovné roxory. Prvé bremeno sa síce zachytilo o vodorovné roxory, ale roxory sa ohli a bremeno žeriavnik zložil do suterénu. Vtedy sa nič

- 8 -

1T/102/2013 - 296

nestalo. Druhé bremeno rovnako žeriavnik zložil do suterénu. Keď žeriavnik skladal tretie bremeno, ktoré bolo rovnako uviazané ako predchádzajúce dve, tak sa tiež zachytilo o vodorovné roxory, ale tieto sa už nechceli ohnúť, preto sa bremeno na jednej strane nadfahčilo. Tým, že sa roxory neohli, bremeno sa na jednej strane nadfahčilo, vyletel z neho roxor, ktorým boli upevnené ušká, pričom vyletel jeden nosník, ktorý trafil poškodeného Z. N. do hlavy. So žeriavnikom sa nedohodli, že mu budú ukazovať pri skladaní bremena. V čase, keď žeriavnik skladal nosníky, povedal im, že ich bude spúšťať rýchlejšie, aby sa ohli roxory. Tiež im povedal, aby boli ďalej od bremena a vtedy naozaj aj stáli ďalej od bremena. Nevedel sa vyjadriť, či dvaja viazači bremien, ktorí hore bremená viazali, komunikovali so žeriavnikom. Dolu v jame len počuli, že zapískali a to znamenalo, že bremeno už ide hore a následne dolu. Na základe týchto výpovedí ako aj výpovede znalca C. R. mal súd preukázané, že obžalovaný ako obsluha autožeriava porušil svoju dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 12 ods. 2 písm. a/, c/ bod 2 zákona číslo 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení neskorších predpisov a ktorá spočíva v tom, že bol povinný dodržiavať zásady bezpečnej práce, zásady ochrany zdravia pri práci a zásady bezpečného správania na pracovisku a určené pracovné postupy, s ktorými bol riadne a preukázateľne oboznámený. Tiež porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z článku 68 a 72 Slovenskej technickej normy číslo 27 0143 : 1968 tým že ako žeriavnik pri skladaní bremena pomocou autožeriava manipuloval s uviazaným bremenom napriek tomu, že bremenu bránila prekážka v podobe vyčnievajúcej betónovej ocele (roxorov) zvisle do výšky jedného metra a rovnako aj vodorovne do výšky jedného metra, neriadil sa pokynmi viazačov bremien L. Z. Q. Z. N. Š., pretože bremeno skladal bez ich doprovodu, nemal náležitý výhľad na miesto, kde sa malo bremeno zložiť. Už len skutočnosť, že bremeno prenášal cez prekážku, ktorú aj videl, jednoznačne nasvedčuje tomu, že tieto povinnosti porušil. Práca so žeriavom je vysoko riziková a keď obžalovaný nedbal na bezpečnosť pri práci, nielen že jeho konanie ohrozovalo jeho spolupracovníkov ale aj reálne došlo k zraneniu Z. N.. Následkom porušenia týchto dôležitých povinností, ktoré obžalovaný ako žeriavnik mal, sa bremeno zachytilo do betónovej ocele umiestnenej vodorovne, vo výške asi 20 cm v dôsledku čoho sa na jednej strane bremeno nadfahčilo, vyletel z neho roksor, ktorým boli upevnené ušká popruhov, ktorými bolo bremeno uviazané k ramenu žeriava a z bremena vyletel jeden nosník, ktorý trafil Z. N. do hlavy. Z. N., ktorý v čase úrazu nemal na hlave ochrannú prilbu, v dôsledku toho nárazu nosníka do jeho tela utrpel podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie, I. Š. Y., zranenia a to pomliaždenie mozgu so zakrvácaním spánkového laloka mozgu vpravo s krvnou zrazeninou pod mozgovým obalom v spánkovej oblasti vľavo, zlomeninu bázy lebky vľavo, trieštivú zlomeninu spánkovej kosti vľavo, zhoršenie sluchu vľavo, odlomenie čeľuste vpravo vedľa stredu, krvnú podliatinu hlavy v oblasti spánkovej, temennej a v oblasti záhlavia a prechodné čiastočné ochrnutie ľavého tvárového nervu, následkom ktorých sa liečil a bol práceneschopný od 10.9.2010 do 28.2.2011.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona, pretože mal preukázané, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Ťažká ujma na zdraví u poškodeného bola spôsobená poškodením dôležitého orgánu poškodeného a to mozgu, tak ako má na mysli ustanovenie § 123 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona. Dôležité povinnosti, ktoré ako žeriavnik obžalovaný

- 9 -

1T/102/2013 - 297

mal sú uvedené vyššie. Obžalovaný ako skúsený pracovník v stavebníctve vedel, že ich porušením môže ohroziť život alebo zdravie osôb pracujúcich na stavenisku, ale spoliehal sa na to, že sa tak nestane.

Obžalovaný na svoju obranu nič podstatné neuviedol, iba vyhlásil, že sa necíti byť vinným zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. Táto jeho obrana bola vyvrátená vykonaným dokazovaním, nakoľko sám priznal, že vytŕčajúca betónová oceľ (roksory) tvorili prekážku prenášanému bremenu. Napriek tomu, podľa výpovedí svedkov, prenášal opakovane bremená cez túto prekážku a riskoval zranenie osôb pracujúcich na stavenisku. Nespravil žiadne opatrenia, aby bremená boli prenášané bez rizika a bezpečne. Neurobil tak napriek tomu, že bol každý rok riadne zaškolený na svoju činnosť.

Obžalovaný I. N. v mieste trvalého bydliska má dobrú povesť, pre priestupok nebol postihnutý a ani oznámený. Súdne trestaný doposiaľ nebol.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu sa spravoval ustanovením § 34 Trestného zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov. Zistil a prihliadol na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, n/ Trestného zákona, spočívajúce v tom, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a napomáhal pri objasňovaní trestného činu príslušným orgánom. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Po zvážení všetkých okolností prípadu, s prihliadnutím na následok konania obžalovaného, mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 1(jeden) rok, výkon ktorého mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2(dva) roky. Súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti vykonávať obsluhu žeriavov každého druhu, nakoľko trestný čin bol spáchaný v súvislosti s výkonom takejto činnosti.

Súd o nárokoch poškodených Z. N., Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., Bratislava, zastúpenej Krajskou pobočkou v Nitre a Sociálnej poisťovne Bratislava, zastúpenej Pobočkou Levice, nerozhodol, pretože obžalovaný spôsobil škodu pri výkone svojich pracovných povinností, preto im za škodu zodpovedá jeho vtedajší zamestnávateľ HASS, s.r.o., Priemyselná ulica číslo 3096, Zlaté Moravce.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15(pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.